

CSIZMADIA LÁSZLÓ

Pécsi Galéria 1981. június 12-30

„A pillanat elszáll, a kép megmarad” — írta egyik grafikája alá a címet Csizmadia László. Ha szabatos ars poéticát nem is sugall e tétel, egy alkotói tevékenységében mégis kitüntetett kapcsolatot valószínűsít. Egyensúlyállapotra utal, melyben a személyiség integritásának és a „külső” valóságnak mezsgyéje meglehetősen biztonságosan felismerhető. Mint valamely reneszánsz diszciplína, úgy terül ki kutatásai nyomán a valóságleíró optikai-vegyi-technikai „titok”. A valóság látásában feltérképezhető „mi és hogyan” vegyületei szülik lapjait. Őrzi a teljes valósággal való összemérés igényét, és láthatóan nem fél a vesztes menektől, egy gazdag valóságnak felfogott teljesértékű és színes „omnipotens” valóság közvetítésének igényével tüzte ki alkotói pályáivének első kanyarjait. Szinte szokatlan módon a mai magyar grafikában, műveivel újra felveti az érzéki „szép” feldolgozásának további lehetőségeit. Ama műnem béklyóit bogyozza, mely még ma is igen szívósan ragaszkodik a poétikus pózaihoz. Nem az imaginatív megértés kötetlen rétegeiben merítkezik meg, bár képzeletét kétségkívül foglalkoztatják a „színes valóságtól” való elrugaszkodás lehetőségei is. Szeretné megtartani a grafikai mű „festői” vonásait, átvinni rá a valóság egységnyi felületére eső gazdagságát, és ráadásul mindezt érzéseivel, feldolgozott tapasztalatával egybevágyó módon. Szándéka — kitartó akarattal és becsületes eltökéltséggel iszákjában — nem művészet létrehozását célozza, nem művészet „akar” lenni amit csinál, hanem valami magátólértetődő létezésnyom, életének teljesen szervült kísérőjelensége.

Láttuk: a művészi teremtés modellezte valóság igazi funkciózavarokat sejtet, benne időben és erőteljesen jelzett tényező az önmaga korlátait definiáló kutató művész. Aki nem törődhet a változtatás alternatíváit megrajzolni képtelen kritikával, az elentétes indulattal, a fékezőerővel, a magánnyal. Mert más dolga van. Programja van. Önmagát kell realizálnia, belső telítettségét megmutatni, lehetőleg anélkül, hogy a „szülés” komplikációiból közügyet csinálna. A mindennapi, megélt valóság szövetéből kiszálazott élmények banalitása kollektív hétköznapijaink útitársaként „írja” le Csizmadia Lászlót. De a kellő mélységgel nem feldolgozott mindennapi látvány rejtett szépség-kapacitásának „kifejtésével” egyszersmind élre is tör, úgy adja elő vadonatúj felismeréseit, hogy azok maguktól érthetőek maradnak, s így nem kell a szó, a cselekvés párája . . .

Aknai Tamás

CSIZMADIA LÁSZLÓ

1952. január 10-én született Sárbogárdon. A Pécsi Tanárképző Főiskola biológia—rajz szakán szerzett diplomát 1976-ban. Ugyanez év őszétől tagja a Fiatal Képzőművészek Stúdiójának és rendszeresen szerepel a hazai és külföldi stúdió kiállításokon. A Pécsi Művészeti Szakközépiskola művésztanára

FONTOSABB KIÁLLÍTÁSOK:

EGYÉNI:

- 1976 József Attila Művelődési Ház, Pécs.
- 1979 Dunántúli Napló Galéria.
- 1980 Dráva Múzeum, Barcs.

CSOPORTOS:

- 1977 Velencei Nyár, Leningrád — Stúdió.
- 1978 Velencei Nyár, Stúdió '78, Magyar Nemzeti Galéria.
- 1979 Isztambul — Stúdió, Salgótarjáni Tavaszi Tárlat, Stúdió Kiállítás, Győr, Studio 79 Pécs, Miskolci Grafikai Biennálé, Székesfehérvári Téli Tárlat.
- 1980 Duna Galéria, Budapest, Szegedi Nyári Tárlat, Wilhelmshaven — Stúdió, Stúdió '80, Múcsarnok.
- 1981 Pécsi Grafikai Műhely, Pécsi Galéria, Helsinki — Stúdió.

A KIÁLLÍTOTT MŰVEK JEGYZÉKE:

Önarckép albréletben	1978	szitanyomat	495×595 mm
Beavatkozás	1978	szitanyomat	435×475 mm
Megfordítható folyamat	1978	szitanyomat	590×750 mm
Kozmikus parányiség	1978	szitanyomat	610×465 mm
Jelentés	1978	szitanyomat	750×580 mm
A pillanat elszáll, a kép megmarad	1978	szitanyomat	510×710 mm
„Erométer”	1979	szitanyomat	465×590 mm
Fénytabletta	1979	szitanyomat	740×450 mm
A nagymama fényképtartója I—IV	1979	szitanyomat	330×280 mm
Nosztalgia	1980	szitanyomat	420×585 mm
Környezetalakítás	1980	szitanyomat	530×495 mm
Ellentétek	1980	szitanyomat	480×595 mm
Tükrözés	1980	szitanyomat	670×495 mm
A páva	1980	szitanyomat	400×590 mm
Aranylakodalom	1980	szitanyomat	490×590 mm
Mikrokozmosz I—VII.	1981	szitanyomat	800×600 mm